

Тессалійката съ въздышанье и безъ малко да заплачи, и тосъ чашъ са затече къмъ противуположната страна на градището.

Главкъ не са погрижи нито да я послѣдува, нито да я замирит; той са докачи отъ докарваньето на Недія. И слѣдоваше, като че не е станжало нищо, да прегледва украсеніята, едни като отхвърляше, а други хваляше; и най подиръ хубавытѣ приказки на търговецата омаихъ: той купи сичкытѣ, и туй е най благоразумното за единъ либовникъ, и азъ съвѣтувамъ сѣкій любовникъ да прави тѣй, стига само любовницата да е таквастъ като Йона.

Като са свърши и туй, златарътъ си отиде, а Главкъ мина въ стаята си, облече са и като сѣдна на колесница отиде въ кѫщата на Йона безъ да помисли за слѣпата, или за докаченіето което ѝ направи.

Каго преминѣ по многото на дена при прекрасната Неаплитанска, той отиде на бания, посль вечера самъ (освенъ ако са криво превожда чрезъ думата вечера римската дума соепа, която ставаше какъто вече забѣлѣжихъ три пъти на дена) и вечера вънъ отъ кѫщи, защото и въ Помпей имаше тогасъ странноцириминици; като са върнѣ за да са облече преди да види пакъ Йона, миже презъ коловадата съ умъ и очи занеты съ други предметы и заради туй нито съзрѣ бѣдната слѣпа която оставаше съ лицо наведено въ сѫщото място дѣто я бѣ оставилъ. Горката, тя броеше миnutытѣ отъ излѣзваньето на Главка до връщаньето му; и ако той и не помисли за нея, нонейшитѣ слухъ тосъ чашъ го позна отъ извѣстната му вървѣжъ. Щомъ той влѣзе въ обычната си стая и са прострѣ спокойно на одъра си и осѣти рѣка която свѣнливо папаше дрехата му, и като са озърни видѣ Недія колѣничила отпредъ му и съ сълзици очи да му подава китка цвѣтъ, нѣженъ и сгоденъ за миръ бѣдѣгъ.

— Азъ та огорчихъ, рече тя съ плаче, но сега за първый пътъ азъ пожелахъ по добре да умрѣ нежели да та огорчж. Кажи прощавашъ ли ма? Ей-видишъ азъ зехъ гравицитетѣ и ги турихъ на шията си, то е даръ отъ твоята рѣка.

— Възлюбленна Недіе, рече Главкъ, като я исправише да стане, и я щалунѣ по челото, не мысли вече за туй. Но защо, чедо може да са разсърдяшъ тѣй изведенажъ? азъ неможихъ да разумѣмъ причината.

Лицето на момичето са причерви.

— Не ма пытай, отговори тя. Познавамъ че съмъ много своеобразна, сѫщо дѣте какъто често ми го казвашъ и сега исканѣ объясненіе за глупавината ми?